Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 10. septembra 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dumping — Antidumpingové clo uložené na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Číne — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 917/2011 — Platnosť — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 2 ods. 7 písm. a) — Normálna hodnota — Stanovenie na základe ceny v tretej krajine s trhovým hospodárstvom — Výber vhodnej tretej krajiny — Povinnosť náležitej starostlivosti — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia — Výber vzorky“

Vo veci C-687/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht München (Nemecko) z 24. októbra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 30. decembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

proti

Hauptzollamt Regensburg,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia A. Ó Caoimh (spravodajca), C. Toader, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. decembra 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH, v zastúpení: B. Enders, Rechtsanwalt,

— Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci R. Bierwagen, Rechtsanwalt,

— Európska komisia, v zastúpení: M. França, T. Maxian Rusche a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 21. mája 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 917/2011 z 12. septembra 2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 238, s. 1).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH (ďalej len „Fliesen-Zentrum“) a Hauptzollamt Regensburg (Hlavný colný úrad Regensburg, ďalej len „Hauptzollamt“), týkajúceho sa uloženia antidumpingového cla týmto úradom na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Číne, ktorý uskutočnila táto spoločnosť.

Právny rámec Únie

Základné nariadenie

3 Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, ďalej len „základné nariadenie“) vo svojom článku 1 ods. 1 stanovuje, že „antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v [Únii] spôsobuje ujmu“.

4 Článok 2 tohto nariadenia s názvom „Vymedzenie dumpingu“ vo svojich odsekoch 1 až 6 stanovuje pravidlá týkajúce sa tohto vymedzenia v prípadoch dovozu z tretích krajín s trhovým hospodárstvom. V odseku 1 tento článok stanovuje:

„Normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu.

Tam, kde vývozca v krajine vývozu podobný výrobok nevyrába alebo nepredáva, môže však byť normálna hodnota stanovená na základe cien iných predávajúcich alebo výrobcov.

…“

5 Článok 2 ods. 7 písm. a) tohto nariadenia znie takto:

„V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom… sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane [Únie], alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v [Únii] za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

Vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu. Do úvahy sa vezmú aj lehoty; ak je to vhodné, použije sa tretia krajina s trhovým hospodárstvom, ktorá je predmetom toho istého zisťovania.

…“

6 Článok 2 ods. 10 základného nariadenia znie takto:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú

porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. …“

7 Článok 3 tohto nariadenia, nazvaný „Vymedzenie ujmy“, vo svojich odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. Vymedzenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie jednak:

a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu [Únie]; a

b) následný dopad takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie [Únie].

3. Pokiaľ ide o objem dumpingových dovozov, pozornosť sa venuje tomu, či došlo k významnému nárastu dumpingových dovozov v absolútnom vyjadrení alebo relatívnom vyjadrení vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v Spoločenstve. Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Spoločenstva alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí zníženie cien vo významnej miere, alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. Ani jeden, ani viaceré z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.“

8 Článok 9 ods. 4 základného nariadenia znie takto:

„Ak skutočnosti tak, ako boli s konečnou platnosťou stanovené, preukážu existenciu dumpingu a ním spôsobenú ujmu a záujmy [Únie] si vyžadujú intervenciu…, Rada uloží konečné antidumpingové clo… Výška antidumpingového cla nepresiahne stanovené dumpingové rozpätie, mala by však byť nižšia ako dumpingové rozpätie, ak by takéto nižšie clo bolo dostatočné na odstránenie ujmy výrobnému odvetviu [Únie].“

9 Článok 17 základného nariadenia, nazvaný „Výber vzorky“, vo svojom odseku 1 stanovuje, že „v prípadoch, kde je počet osôb, ktoré podali podnet, vývozcov alebo dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií veľký, zisťovanie sa môže obmedziť na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne na základe informácií dostupných v čase výberu alebo na najväčší reprezentatívny objem výroby, odbytu alebo celkového vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane preskúmať“.

10 Odsek 2 tohto článku stanovuje, že „konečný výber strán, druhov výrobkov alebo transakcií vykonaných podľa týchto ustanovení o výbere vzorky závisí od Komisie, uprednostní sa však výber vzorky konzultovanej a odsúhlasenej príslušnými stranami…“.

11 Článok 18 ods. 1 a 5 základného nariadenia stanovujú:

„1. V prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne možno vypracovať na základe dostupných skutočností. Ak sa zistí, že ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, príslušné informácie sa neberú do úvahy a môžu byť využité dostupné skutočnosti. Zainteresované strany by mali byť upozornené na dôsledky odmietnutia spolupráce.

…

5. Ak sa stanoviská vrátane tých, ktoré sa týkajú normálnej hodnoty, zakladajú na ustanoveniach odseku 1, vrátane informácií uvedených v podaní, overia sa tam, kde je to prakticky možné a s náležitým ohľadom na lehoty zisťovania, vo vzťahu k informáciám z iných nezávislých zdrojov, ktoré môžu byť dostupné, ako sú napr. publikované cenníky, oficiálna dovozná štatistika a colné výkazy alebo informácie získané od iných zainteresovaných strán v priebehu zisťovania.

Takéto informácie môžu obsahovať dôležité údaje, ktoré sa týkajú svetového trhu alebo prípadne iných reprezentatívnych trhov.“

12 Článok 20 ods. 4 týkajúci sa poskytovania informácií stranami stanovuje:

„Konečné poskytnutie informácií sa uskutoční písomnou formou. Pri zohľadnení ochrany dôverných informácií sa poskytne čo najskôr, zvyčajne do jedného mesiaca pred konečným rozhodnutím alebo predložením návrhu na konečné opatrenie Komisiou podľa článku 9. Ak nie je Komisia schopná poskytnúť určité informácie alebo dôvody v stanovenej lehote, urobí tak, len čo to bude možné. Poskytnutím informácií nie je dotknuté následné rozhodnutie, ktoré môže prijať Komisia alebo Rada, ale ak takéto rozhodnutie vychádza z iných skutočností a dôvodov, tieto budú poskytnuté čo najskôr.“

Dočasné nariadenie

13 Dňa 16. marca 2011 prijala Komisia nariadenie (EÚ) č. 258/2011, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 70, s. 5, ďalej len „dočasné nariadenie“).

14 Časť A tohto nariadenia obsahuje bod 2, ktorý sa týka strán, ktorých sa týka konanie. V odôvodnení 4 uvedenom v tomto bode 2 sa uvádza, že „s cieľom môcť rozhodnúť o potrebe výberu vzorky a v prípade, že je potrebná, vzorku vybrať, požiadala Komisia všetkých známych vyvážajúcich výrobcov v Číne, dovozcov a výrobcov z Únie, aby sa jej prihlásili a poskytli základné informácie o svojej činnosti súvisiacej s príslušným výrobkom za obdobie od 1. apríla 2009 do 1. marca 2010, ako sa stanovuje v oznámení o začatí konania“.

15 Bod 2.1 tejto časti sa týka výberu vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov. Obsahuje odôvodnenie 6 tohto nariadenia, ktoré stanovuje:

„V súlade s článkom 17 ods. 1 základného nariadenia vybrala Komisia vzorku vyvážajúcich výrobcov na základe najväčšieho reprezentatívneho objemu vývozu príslušného výrobku do Únie, ktorý sa dal v rámci danej lehoty primerane prešetriť. Vybranú vzorku tvorili tri skupiny predstavujúce 10 individuálnych výrobcov, na ktorých pripadá 14,4 % celkového objemu dovozu z Číny do Únie a 31,3 % celkového objemu za spolupracujúcich vývozcov počas obdobia prešetrovania. S príslušnými stranami a čínskymi orgánmi sa v súlade s článkom 17 ods. 2 základného nariadenia prekonzultoval výber vzorky. K návrhu vzorky bol doručený celý rad pripomienok. Pri výbere konečnej vzorky sa zohľadnili pripomienky, ktoré sa považovali za vhodné.“

16 Bod 2.2 uvedený v tejto časti A, týkajúci sa výberu vzorky výrobcov z Únie, obsahuje odôvodnenia 7 až 14 dočasného nariadenia. Konkrétne odôvodnenia 7 až 9 a 11 až 13 stanovujú:

„(7) … Komisii [boli] poskytnuté informácie od 73 výrobcov z Únie.

(8) V rámci výberu vzorky sa zohľadnila veľká fragmentácia sektora keramických obkladačiek. S cieľom zabezpečiť, aby pri analýze ujmy nedominovali výsledky veľkých spoločností, ale aby sa dostatočne zohľadnila situácia malých spoločností, na ktoré spolu pripadá najväčší podiel výroby v Únii, sa usúdilo, že vo vzorke by mali byť zastúpené všetky segmenty, t. j. malé, stredné aj veľké spoločnosti.

(9) Na základe objemu ročnej výroby sa rozlišovalo medzi troma segmentmi:

…

…

(11) Do vzorky bolo zaradených desať spoločností. Po zohľadnení predaja, výroby a geografickej polohy ide o najväčšie spoločnosti v každom z týchto troch segmentov. Jedna spoločnosť zaradená do vzorky patrí do segmentu veľkých spoločností, štyri do segmentu stredných spoločností a päť do segmentu malých spoločností. Vybrané spoločnosti sídlia v šiestich členských štátoch (Taliansko, Španielsko, Poľsko, Portugalsko, Nemecko a Francúzsko), na ktoré spolu pripadá viac ako 90 % celkovej výroby v Únii. Táto vzorka predstavovala 24 % výroby, ktorú spolu vyprodukovali spolupracujúci výrobcovia, a 7 % celkovej výroby v Únii.

(12) Počas prešetrovania sa jedna spoločnosť z Poľska zaradená do vzorky rozhodla, že už nebude pri prešetrovaní spolupracovať. Komisii sa nepodarilo nájsť žiadneho iného výrobcu so sídlom v Poľsku, ktorý by pri prešetrovaní spolupracoval.

(13) Napriek zastaveniu spolupráce s poľským výrobcom bola reprezentatívnosť vzorky podľa všetkých kritérií uvedených v odôvodneniach 8 a 10 aj naďalej vysoká. Dospelo sa preto k rozhodnutiu, že v konaní sa môže pokračovať s deviatimi výrobcami z piatich členských štátov zaradenými do vzorky.“

17 Odôvodnenia 46 až 54 dočasného nariadenia sa týkali výberu Spojených štátov amerických (ďalej len „USA“) ako analogickej krajiny podľa článku 2 ods. 7 základného nariadenia a zneli takto:

„(46) V oznámení o začatí konania Komisia informovala o svojom úmysle použiť USA ako vhodnú analogickú krajinu na účely stanovenia normálnej hodnoty pre Čínu a vyzvala zainteresované strany, aby k tomu predložili pripomienky.

(47) V tejto súvislosti bol doručený celý rad pripomienok, v ktorých sa ako alternatíva navrhli viaceré iné krajiny, najmä Brazília, Turecko, Nigéria, Thajsko, ako aj Indonézia.

(48) Komisia sa preto rozhodla požiadať o spoluprácu známych výrobcov v týchto krajinách vrátane USA. Dotazníky však vyplnili iba dvaja výrobcovia príslušného výrobku v USA. Neúplne vyplnený dotazník predložil aj thajský výrobca; jeho výrobný sortiment však aj tak nebol v plnej miere porovnateľný so sortimentom spolupracujúcich čínskych výrobcov.

(49) Z prešetrovania takisto vyplynulo, že v USA existoval konkurenčný trh príslušného výrobku. Na domácom trhu USA pôsobili viacerí výrobcovia a objem dovozu bol veľký. Z prešetrovania ďalej vyplynulo, že keramické obkladačky s pôvodom v Číne a USA majú v podstate rovnaké fyzikálne vlastnosti aj použitia a že výrobné procesy sú podobné.

(50) Uviedol sa argument, že keramické obkladačky vyrobené v USA a v Číne sa dodávajú na odlišné segmenty trhu, keďže trh v USA sa vyznačuje najmä dovozom. Typy výrobku vyrobené v tejto krajine, ktoré by slúžili ako základ na stanovenie normálnej hodnoty, by preto neboli porovnateľné s typmi výrobku, ktoré vyváža Čína do Únie. Z prešetrovania však vyplynulo, že v USA sa vyrába široký sortiment typov výrobku porovnateľných s typmi výrobku, ktoré sa vyrábajú v Číne a ktoré sa z nej vyvážajú, ako sa už uviedlo v odôvodnení 49.

(51) Uviedol sa aj argument, že USA by na celosvetovom trhu s keramickými obkladačkami zohrávali pomerne malú úlohu. V roku 2009 sa však v tejto krajine vyrobilo približne 600 miliónov m^2, čo sa pokladá za významné množstvo. Na porovnanie sa uvádza Čína, najväčší výrobca na svete, ktorá v tom istom období vyrobila 2 miliardy m^2.

(52) Jedna strana argumentovala, že Spojené štáty majú prísne kvalitatívne normy a prakticky vytvorili necolné prekážky brániace čínskemu dovozu. Ako však už bolo uvedené, z vyšetrovania vyplynulo, že objem dovozu z Číny do USA bol veľký a predstavoval hlavný podiel na domácej spotrebe v Spojených štátoch. Argument o vplyve necolných prekážok v USA na dovoz, a tým aj na hospodársku súťaž, sa preto zamietol.

(53) Údaje, ktoré vo svojej odpovedi predložili dvaja spolupracujúci výrobcovia z USA, boli overené na mieste. Napokon sa vzali do úvahy iba údaje od jedného navštíveného výrobcu, keďže sa zistilo, že ide o spoľahlivé informácie, z ktorých sa mohlo vychádzať pri normálnej hodnote. Zistilo sa, že údaje od druhého navštíveného výrobcu neboli spoľahlivé a nemohli sa použiť, keďže tento výrobca oznámil iba časť svojho domáceho predaja a jeho náklady neboli v úplnom súlade s účtami.

(54) Dospelo sa preto k dočasnému záveru, že USA je vhodná a primeraná analogická krajina v súlade s článkom 2 ods. 7 základného nariadenia.“

18 V odôvodnení 61 dočasného nariadenia, ktoré sa týka úprav normálnej hodnoty, sa stanovuje:

„Na účely zabezpečenia spravodlivého porovnania normálnej hodnoty s vývoznou cenou sa vo forme úprav riadne zohľadnili rozdiely ovplyvňujúce ceny a porovnateľnosť cien v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia. Normálna hodnota sa upravila pri rozdieloch v základných vlastnostiach …, ako aj pri rozdieloch v kvalite určitých typov nevyrábaných analogickým výrobcom z krajiny – v prípade nižších nákladov týkajúcich sa neporcelánových obkladačiek. Vo všetkých prípadoch, o ktorých sa zistilo, že sú oprávnené, presné a podložené overenými dôkazmi, boli vykonané prípadné ďalšie úpravy týkajúce sa zaoceánskej prepravy, poistenia, manipulácie a pomocných nákladov, balenia, úveru, bankových poplatkov a provízií.“

19 V odôvodnení 144 dočasného nariadenia sa stanovuje, že „výrobok, v súvislosti s ktorým prebieha [antidumpingové] prešetrovanie, sa [vyrobil] v niekoľkých krajinách, tak v Únii ako aj mimo nej (Turecko, Spojené arabské emiráty, Egypt, juhovýchodná Ázia, Brazília a inde)“.

Nariadenie č. 917/2011

20 V odôvodneniach 9 až 33 nariadenia č. 917/2011 sa uvádzajú strany, ktorých sa týka konanie, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla dotknutého vo veci samej. Obsahujú úvahy týkajúce sa zloženia vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov, ako aj výrobcov pochádzajúcich z Únie. Konkrétne odôvodnenia 18, 23 a 31 tohto nariadenia stanovujú:

„(18) Je pravda, že jeden poľský výrobca sa rozhodol ukončiť spoluprácu, a preto musel byť vylúčený zo vzorky. Na to, aby vzorka bola reprezentatívnou, však nie je nutné, aby odrážala presné geografické rozloženie a váhu vyrábajúcich členských štátov. Vzhľadom na to, že geografické rozloženie je iba jedným zo zohľadňovaných faktorov na zabezpečenie reprezentatívnosti, takýto prístup by nebol administratívne možný. Je skôr postačujúce, že vzorka v značnej miere odráža podiely hlavných príslušných vyrábajúcich krajín. Pri posudzovaní na základe tohto kritéria sa zistilo, že vylúčenie poľskej spoločnosti nemalo vplyv na celkovú reprezentatívnosť vzorky. Na základe tejto skutočnosti sa potvrdzuje, že vzorka výrobcov z Únie bola dostatočne reprezentatívna v zmysle článku 17 základného nariadenia.

…

(23) Pokiaľ ide o rôzne metodiky použité na výber vzorky výrobcov z Únie na jednej strane a čínskych vyvážajúcich výrobcov na strane druhej, je potrebné uviesť, že tieto metodiky boli použité v súlade s cieľmi výberu vzorky. Pokiaľ ide o výrobné odvetvie Únie, Komisia musela posúdiť

situáciu celého výrobného odvetvia, a preto sa vybrali kritériá, ktoré by zabezpečili najreprezentatívnejší obraz o celom sektore. Pokiaľ ide o čínskych vývozcov, považovalo sa za primerané vybrať vzorku na základe najväčšieho objemu vývozu príslušného výrobku, a preto boli do vzorky vybraní najväčší vývozcovia. Je potrebné tiež uviesť, že v článku 17 základného nariadenia neexistuje žiadna povinnosť, aby obe vzorky boli vybrané na základe rovnakých kritérií. Spolupracujúce strany v Číne, ako aj čínske orgány mali okrem toho v tomto prípade možnosť pred dokončením vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov predložiť pripomienky k navrhnutej vzorke. Boli doručené pripomienky k zloženiu vzorky, ale nie k jej reprezentatívnosti.

…

(31) Pokiaľ ide o tvrdenie o použití kritériá geografického rozloženia, je potrebné uviesť, že je to rozdrobené výrobné odvetvie a na posúdenie reprezentatívnosti vybraných spoločností sa používa geografické rozloženie výrobcov medzi členskými štátmi s cieľom zohľadniť rôzne situácie, ktoré môžu nastať v Únii. Vzorka zahŕňa členské štáty, v ktorých sa vyrába približne 90 % výroby Únie; po vylúčení poľskej spoločnosti zostala táto úroveň vysoká približne 80 %. Metodika použitá Komisiou teda zabezpečila, že vzorka bola reprezentatívnou vzorkou výroby Únie ako celku a bola v súlade s článkom 17 ods. 1 základného nariadenia. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.“

21 Odôvodnenia 55, 58 až 63, 67 a 68, 70 až 72, ako aj 74 až 77 nariadenia č. 917/2011, týkajúce sa výberu USA ako analogickej krajiny, ako aj stanovenia normálnej hodnoty počas prešetrovania, podľa článku 2 ods. 7 základného nariadenia, znejú takto:

„(55) Dvaja dovozcovia predložili pripomienky k výberu Spojených štátov amerických… za analogickú krajinu, pričom tvrdili, že USA sú ako analogická krajina nevhodné vzhľadom na svoju nevýznamnú vlastnú výrobu a nedostatočnú konkurencieschopnosť na svetovom trhu. Ďalej tvrdili, že USA boli vybrané neprimeraným spôsobom, tvrdiac, že nedostatok alternatívnych analogických krajín bol spôsobený neprimeraným tlakom zo strany združenia výrobcov z Únie na výrobcov z iných možných analogických krajín s cieľom odradiť ich od možnej spolupráce. Títo dvaja dovozcovia tvrdili, že Komisia nezohľadnila informácie od niekoľkých možných spolupracujúcich krajín a že neboli zohľadnené verejne dostupné údaje od národných alebo nadnárodných združení výrobcov v tretích krajinách.

…

(58) Títo dovozcovia ďalej tvrdili, že ročný objem výroby keramických obkladačiek v USA bol približne 60 miliónov m^2 za rok, ako bolo uvedené v odôvodnení 51 dočasného nariadenia. Táto skutočnosť bola overená a zistilo sa, že je správna.

(59) Pokiaľ ide o vhodnosť USA ako analogickej krajiny z hľadiska výrazne nižšej úrovne výroby, je potrebné zdôrazniť, že trh USA je veľmi konkurenčný – existuje niekoľko miestnych výrobných spoločností a dovážané množstvo je významné. Okrem toho, ako je uvedené v odôvodnení 52 dočasného nariadenia, neexistujú žiadne dôkazy o necolných prekážkach, ktoré by boli podstatnou prekážkou hospodárskej súťaže na trhu. Za týchto okolností sa napriek nižšiemu objemu výroby nezmenil celkový záver, že USA sú vhodnou analogickou krajinou.

(60) Dvaja dovozcovia tvrdili, že jednotkové predajné ceny obkladačiek vyrobených v USA na domácom trhu USA boli oveľa vyššie, ako na trhu Únie a v porovnaní s vývoznými cenami spôsobujú existenciu dumpingových praktík. Toto tvrdenie sa na účely tohto konania považovalo za bezvýznamné, pretože akékoľvek takéto tvrdenia, za predpokladu, že by o nich existovali dôkazy *prima facie*, by sa mohli dôkladne preskúmať iba v rámci samostatného antidumpingového konania týkajúceho sa USA. Preto toto tvrdenie nebolo zohľadnené.

(61) [Dvaja] dovozcovia ďalej tvrdili, že spolupracujúci výrobca z USA bol vlastnený výrobcami z Únie alebo spojený s nimi, a teda prešetrovanie bolo narušené, keďže získané údaje neboli nezávislé.

(62) Je potrebné pripomenúť, že údaje, ktoré predložil spolupracujúci výrobca z USA, boli overené na mieste. Preto sa toto tvrdenie považovalo za bezvýznamné a nebolo zohľadnené.

(63) Títo dovozcovia ďalej tvrdili, že objemy vývozu z USA boli obmedzené. Toto tvrdenie sa pre výber analogickej krajiny považovalo za bezvýznamné, pretože údaje analogickej krajiny sa použili na stanovenie normálnej hodnoty a nie na stanovenie vývozných cien. Preto bolo toto tvrdenie zamietnuté.

…

(67) Po konečnom zverejnení združenie dovozcov uviedlo niekoľko tvrdení. Po prvé, tvrdili, že údajne nízky objem predaja výrobcov z USA na ich domácom trhu v porovnaní s čínskym vývozom do Únie spôsobil, že USA neboli vhodným trhom analogickej krajiny. Z tohto hľadiska, pri preskúmaní možných analogických krajín, je úroveň hospodárskej súťaže v týchto krajinách okrem iného jedným zo skúmaných prvkov. Aby sa krajina považovala za vhodnú analogickú krajinu nie je podmienené tým, aby úrovne domáceho predaja domáceho výrobného odvetvia a dovozu z krajiny, ktorej sa týka prešetrovanie, boli rovnaké. Pokiaľ ide o tieto tvrdenia, v prípade tohto prešetrovania, a ako je uvedené v odôvodnení 59, sa zistilo, že trh USA je dostatočne konkurenčným, aby bol vhodnou voľbou. Za týchto okolností sa toto tvrdenie zamieta.

(68) Združenie dovozcov tiež tvrdilo, že sa nedomnievajú, že skutočnosť, že dovoz na trh USA je významný, bola významnou pre výber USA za analogickú krajinu. Pokiaľ ide o toto tvrdenie, je potrebné uviesť, že úroveň dovozu je v skutočnosti jedným z dôležitých preskúmaných faktorov pri výbere vhodnej analogickej krajiny. Spojenie domácej výroby a veľkých objemov dovozu prispieva ku konkurenčnému trhu, ako je uvedené v odôvodnení 59. Za týchto okolností sa toto tvrdenia zamieta.

…

(70) Združenie tiež tvrdilo, že keďže priemerná domáca predajná cena keramických obkladačiek vyrobených v USA na trhu USA bola údajne niekoľkokrát vyššia ako cena dovozu z Číny do Únie, výrobok z USA nie je „podobným výrobkom“ ako dovezený výrobok z Číny. Z tohto hľadiska skutočnosť, že tieto dve ceny sa líšia, nie je dôvodom domnievať sa, že výrobok z USA nie je podobným výrobkom ako príslušný výrobok. Ako je uvedené v odôvodnení 32 dočasného nariadenia, zistilo sa, že príslušný výrobok a okrem iného výrobok vyrábaný a predávaný na domácom trhu v USA má rovnaké základné fyzikálne a technické vlastnosti, ako aj rovnaký základný účel použitia. Za týchto okolností sa tieto výrobky považujú za podobné v zmysle článku 1 ods. 4 základného nariadenia. Tvrdenie združenia sa preto zamieta.

(71) A nakoniec združenie položilo otázku, prečo sa Únia nepovažovala za vhodnú analogickú krajinu, keď neexistovala spolupráca zo strany iných tretích krajín než USA. Z tohto hľadiska, vzhľadom na skutočnosť, že sa USA považovali za vhodnú analogickú krajinu, ako je uvedené v odôvodnení 59, nevznikla potreba preskúmať iné možné vhodné trhy. Preto sa tvrdenie združenia zamieta.

(72) Keďže neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky, potvrdzuje sa, že výber USA za analogickú krajinu bol vhodný a primeraný v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia a odôvodnenia 45 až 54 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

…

(74) [Dvaja] dovozcovia uviedli, že keďže článok 2 ods. 1 druhý pododsek základného nariadenia vyžaduje, aby normálna hodnota bola založená na cenách ‚iných predajcov alebo výrobcov', stanovenie normálnej hodnoty na základe údajov jedinej spoločnosti bolo chybné.

(75) Z tohto hľadiska je potrebné pripomenúť, že toto konanie sa týka dovozu z krajiny s netrhovým hospodárstvom, v prípade ktorej sa normálna hodnota musí stanoviť v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(76) Po konečnom zverejnení združenie dovozcov uviedlo, že sa domnieva, že normálna hodnota v analogickej krajine nemohla byť založená na údajoch, ktoré poskytla jedna spoločnosť. Z dôvodov uvedených v odôvodnení 75 sa však toto tvrdenie zamieta.

(77) Nakoniec, títo dovozcovia tvrdili, že výrobku výrobcu z analogickej krajiny chýba reprezentatívnosť, pretože slúžil výlučne segmentu s vysokými cenami. Pretože bola schválená žiadosť výrobcu z analogickej krajiny o zachovanie dôvernosti, toto tvrdenie sa nepotvrdzuje ani nepopiera. V každom prípade, aj keby toto tvrdenie bolo správne, ako je vysvetlené v odôvodnení 61 dočasného nariadenia, úpravy boli vykonané v prípade, že boli opodstatnené pre vytvorenú normálnu hodnotu s cieľom zohľadniť všetky druhy obkladačiek vrátane maloobchodného označovania. Preto sa toto tvrdenie nepokladalo za opodstatnené a bolo zamietnuté."

22 V odôvodneniach 86 a 87 nariadenia č. 917/2011 týkajúcich sa úprav normálnej hodnoty sa uvádza:

„(86) Po konečnom zverejnení jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že keďže normálna hodnota bola založená na údajoch od jedného výrobcu v analogickej krajine a v dôsledku toho nebolo možné zverejniť presné údaje z dôvodu zachovania dôvernosti, bolo veľmi dôležité zabezpečiť, aby v prípade potreby boli urobené úpravy na zabezpečenie porovnateľnosti výrobku na účely výpočtov dumpingu. Z tohto hľadiska, ako je uvedené v odôvodnení 61 dočasného nariadenia, boli v prípade potreby urobené úpravy s cieľom zabezpečiť spravodlivé porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou.

(87) Po konečnom zverejnení dvaja dovozcovia tvrdili, že spolupracujúci výrobca z USA slúži výlučne sektoru keramických obkladačiek s vysokými cenami, zatiaľ čo čínski vyvážajúci výrobcovia slúžia segmentu s nízkymi cenami. Pokiaľ ide o zabezpečenie spravodlivého porovnania normálnej hodnoty s vývoznou cenou, títo dovozcovia tvrdili, že neboli zverejnené nevyhnutné úpravy podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia. Z tohto hľadiska je potrebné uviesť, že v odôvodnení 61 dočasného nariadenia sú vysvetlené úpravy, ktoré boli vykonané s cieľom zabezpečiť spravodlivé porovnanie."

23 Časť D nariadenia č. 917/2011, ktorá sa týka stanovenia ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, obsahuje odôvodnenia 99 až 137. Odôvodnenie 113 tohto nariadenia uvedené v bode 3 tejto časti D, ktorý sa týka cenového podhodnotenia, znie takto:

„Prešetrovanie odhalilo úrovne podhodnotenia medzi 43,2 % a 55,7 %, ktoré sa mierne líšia od dočasne zistených úrovní…"

24 Článok 1 nariadenia č. 917/2011 stanovuje:

„Týmto sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz glazúrovaných a neglazúrovaných keramických dlaždíc a dlažbových kociek, obkladových dosiek alebo obkladačiek; glazúrovanej a neglazúrovanej keramickej mozaiky a podobných výrobkov, tiež na podložke, ktoré sú v súčasnosti zaradené pod číselné znaky [kombinovanej nomenklatúry uvedenej v prílohe I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o spoločnom colnom sadzobníku (Ú.

v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382, v znení zmien a doplnení (ďalej len „KN“)] 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 a 6908 90 99 a ktoré sú s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.“

25 Podľa odseku 2 tohto článku je sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľná na čistú franko cenu na hranici Únie pred preclením 26,3 % až 69,7 % v závislosti od spoločnosti.

26 Podľa článku 2 nariadenia č. 917/2011 sa sumy zabezpečené prostredníctvom dočasného antidumpingového cla na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Číne vyberajú s konečnou platnosťou.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

27 Dňa 7. mája 2010 bola Komisii doručená sťažnosť, podľa ktorej bol dovoz keramických obkladačiek z Číny predmetom dumpingu a spôsoboval tak ujmu výrobnému odvetviu Únie.

28 Na základe tejto sťažnosti vydala 19. júna 2010 oznámenie o začatí prešetrovania v rámci antidumpingového konania v súvislosti s dovozom keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 160, s. 20). Prešetrovanie sa týkalo všetkých keramických obkladačiek patriacich pod položky 6907 a 6908 KN.

29 Dňa 16. marca 2011 Komisia prijala dočasné nariadenie.

30 V priebehu júla 2011 Fliesen-Zentrum doviezla na colné územie Únie neglazúrované keramické obkladačky vyrobené v Číne zaradené pod kódom 69 07#xa 0;9 020 a0; 00#xa 0;0 KN. Dňa 15. júla 2011 ich nahlásila v rôznych zjednodušených colných vyhláseniach na Hauptzollamt na účely ich prepustenia do voľného obehu, pričom tento postup bol ukončený 18. júla 2011. Rozhodnutím z 2. augusta 2011 Hauptzollamt určil okrem dovozného cla a dane z pridanej hodnoty aj zábezpeku dočasného antidumpingového cla so sadzbou 32,3 % v celkovej výške 9 479,09 eura, čo Fliesen-Zentrum zaplatila.

31 Listom z 5. augusta 2011 Fliesen-Zentrum podala sťažnosť na Hauptzollamt proti tomuto rozhodnutiu, ktorá bola zamietnutá rozhodnutím z 19. októbra 2011.

32 Rada 12. septembra 2011 prijala nariadenie (EÚ) č. 917/2011.

33 Rozhodnutím zo 4. novembra 2011 Hauptzollamt určil s konečnou platnosťou antidumpingové clo vo výške 9 479,09 eura a v plnej výške zaúčtoval zábezpeku na úhradu dočasného antidumpingového cla. Aj voči tomuto rozhodnutiu podala Fliesen-Zentrum sťažnosť, ktorú Hauptzollamt 3. februára 2012 zamietol.

34 Fliesen-Zentrum podala žalobu na zrušenie uvedeného rozhodnutia na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, v ktorej sa domáhala neplatnosti nariadenia č. 917/2011. Vnútroštátny súd zastáva názor, že štyri žalobné dôvody, ktoré Fliesen-Zentrum uviedla na podporu svojej žaloby, môžu byť dôvodné.

35 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti vyjadruje svoje pochybnosti, pokiaľ ide o platnosť nariadenia č. 917/2011. Konkrétne sa pýta po prvé, či skutočnosť, že Rada v tomto nariadení zvolila USA ako referenčnú krajinu na stanovenie normálnej hodnoty analogických výrobkov k obkladačkám dotknutým vo veci samej, je v rozpore s článkom 2 ods. 7 písm. a) druhým pododsekom a článkom 18 základného nariadenia. Vnútroštátny súd sa odvoláva na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa výberu vhodnej tretej krajiny s trhovým hospodárstvom na stanovenie normálnej hodnoty výrobkov dovezených z krajiny, ktorá nemá také hospodárstvo, a uvádza, že inštitúcie Únie sú povinné vziať do úvahy podstatné skutočnosti s cieľom určiť vhodný charakter tretej krajiny a preskúmať ich s náležitou

starostlivosťou. V prejednávanej veci sa pýta, či je výber Spojených štátov ako referenčnej krajiny primeraný v zmysle dočasného nariadenia a nariadenia č. 917/2011, keďže americké a čínske trhy s keramickými obkladačkami sa navzájom úplne líšia. V tejto súvislosti spresňuje, že účastníci správneho dumpingového konania vyslovene uviedli iné referenčné krajiny, ktoré prichádzajú do úvahy. Okrem toho Komisia mohla vybrať takúto referenčnú krajinu a stanoviť normálnu hodnotu dotknutých výrobkov na základe verejne dostupných údajov.

36 Vnútroštátny súd sa po druhé pýta, či tým, že Komisia pri výpočte normálnej hodnoty dovezených výrobkov použila len údaje týkajúce sa jedného podobného výrobcu, porušila ustanovenia článku 2 ods. 1 a článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, podľa ktorých sa tento výpočet môže urobiť na základe údajov týkajúcich sa viacerých výrobcov, najmä ak ide o to, aby sa tento výpočet urobil vo vzťahu k referenčnej krajine. Podľa vnútroštátneho súdu, ak sa berie do úvahy len jeden podobný výrobca, nie je zaručená reprezentatívnosť informácií.

37 Po tretie sa vnútroštátny súd pýta na spoľahlivosť výpočtu tejto hodnoty a v dôsledku toho na prípadné porušenie článku 2 ods. 7 písm. a) a článku 2 ods. 10 základného nariadenia. Okrem toho sa vnútroštátny súd pýta, či inštitúcie Únie neporušili povinnosť odôvodnenia a neporušili tak právo na obhajobu žalobkyne vo veci samej, keďže informácie týkajúce sa presného výpočtu normálnej hodnoty, ktoré Komisia poskytla, boli tak vágne, že znemožnili predloženie dôvodných pripomienok.

38 Po štvrté sa vnútroštátny súd pýta, či pri výbere vzoriek čínskych vyvážajúcich výrobcov a výrobcov Únie Komisia porušila spoločné ustanovenia článkov 3 a 17 základného nariadenia. Po prvé sa v tejto súvislosti zdá, že malé a stredné čínske podniky nemohli byť zastúpené vo vzorke alebo v nej mohli byť zastúpené len veľmi slabo. Podľa vnútroštátneho súdu je to však v rozpore s veľkou rozdrobenosťou čínskeho odvetvia keramických obkladačiek, ktoré je väčšinou zložené z malých a stredných podnikov, ako to vyplýva z odôvodnenia 73 nariadenia č. 917/2011. Po druhé pri výbere vzoriek výrobcov Únie Komisia mala zohľadniť veľkú rozdrobenosť odvetvia keramických obkladačiek v Únii a mala zahrnúť všetky segmenty, to znamená malé, stredné a veľké podniky. Okrem toho vo vzorke výrobcov Únie boli zaradení len výrobcovia krajín západnej Európy a výrobcovia z členských štátov, kde je cenová úroveň nižšia, v nej zaradení neboli. Vytvorenie týchto dvoch vzoriek preto podľa vnútroštátneho súdu viedlo k porovnaniu vzoriek čínskych výrobcov a výrobcov z Únie, ktoré boli neporovnateľné.

39 Za týchto okolností Finanzgericht München rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je [nariadenie č. 917/2011] platné?“

O prejudiciálnej otázke

Úvodné pripomienky

40 Po prvé Fliesen-Zentrum vo svojich písomných vyjadreniach podporne uvádza ďalšie dva dôvody neplatnosti nariadenia 917/2011, ktoré pripája k štyrom dôvodom, ktoré vnútroštátny súd uviedol v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Tieto dôvody sa zakladajú na neexistencii odôvodnenia a porušení práv na obhajobu z dôvodu neoznámenia základných relevantných informácií, najmä na porušení článkov 19 až 21 základného nariadenia.

41 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry konanie upravené článkom 267 ZFEÚ vychádza z jasného rozdelenia úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom tak, že výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu,

prináleží, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil potrebu rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru (pozri najmä rozsudok Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, bod 59).

42 Z ustálenej judikatúry takisto vyplýva, že článok 267 ZFEÚ nepredstavuje procesný prostriedok, ktorý majú k dispozícii účastníci sporu prebiehajúceho pred vnútroštátnym súdom, takže Súdny dvor nemôže byť povinný posúdiť platnosť práva Únie len z dôvodu, že túto otázku pred ním položil jeden z týchto účastníkov konania vo svojich písomných pripomienkach (pozri rozsudok MSD Sharp & Dohme, C-316/09, EU:C:2011:275, bod 23, ako aj citovanú judikatúru).

43 Za týchto podmienok netreba rozšíriť skúmanie platnosti nariadenia č. 917/2011 s ohľadom na dôvody, ktoré vnútroštátny súd neuviedol (pozri analogicky rozsudok Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, bod 60).

44 Po druhé z ustálenej judikatúry vyplýva, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie Únie širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať. Čo sa týka súdneho preskúmania takéhoto posúdenia, musí sa obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či sú skutkové zistenia, ktoré sa zohľadnili pri spornej voľbe, vecne presné a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutkových zistení alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 29, ako aj citovanú judikatúru).

O výbere USA ako analogickej tretej krajiny

45 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či výber Spojených štátov ako vhodnej tretej krajiny s trhovým hospodárstvom, ktorý vykonali inštitúcie Únie na účely výpočtu normálnej hodnoty výrobkov dotknutých dovozom, ktorý je sporný vo veci samej, predstavuje porušenie článku 2 ods. 7 písm. a) druhého pododseku a článku 18 základného nariadenia.

46 Vnútroštátny súd sa najmä pýta, či je tento výber primeraný po prvé najmä vzhľadom na to, že americké a čínske trhy s keramickými obkladačkami sa značne líšia. Primeranosť výberu možno spochybniť po druhé preto, lebo americkí vývozcovia vyvážajú veľmi málo a na národný trh dodávajú len obmedzený segment vysoko kvalitných obkladačiek, pričom tri štvrtiny pochádzajú z dovozu. Tento výber je tiež diskutabilný po tretie preto, lebo nie je isté, či Komisia pri svojom výbere postupovala s náležitou starostlivosťou, či preskúmala všetky potenciálne analogické krajiny a zohľadnila ostatné verejne prístupné štatistické údaje.

47 Fliesen-Zentrum uvádza, že výber Spojených štátov ako analogickej krajiny je nevhodný. Odvoláva sa na rozsudok Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402, bod 35) a tvrdí, že inštitúcie Únie musia pri výbere referenčnej krajiny preskúmať vhodnosť tejto krajiny s náležitou starostlivosťou. V prejednávanej veci bola Komisia počas konania, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 917/2011, údajne informovaná o neporovnateľnej povahe amerických a čínskych trhov a o tom, že Spojené štáty nie sú vhodnou analogickou krajinou na účely antidumpingového prešetrovania. Fliesen-Zentrum konkrétne tvrdí, že Komisia mohla ako referenčnú krajinu posúdiť aj inú tretiu krajinu, napríklad Spojené arabské emiráty, Egyptskú arabskú republiku, Malajziu a Tuniskú republiku.

48 V tejto súvislosti článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia stanovuje, že v zmysle výnimky z pravidiel stanovených v odsekoch 1 až 6 toho istého článku sa v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom normálna hodnota určí v podstate na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom. Toto ustanovenie má totiž za cieľ predchádzať zohľadneniu cien a nákladov, ktoré platia v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, keďže tieto parametre nie sú normálnym výsledkom síl, ktoré pôsobia na trhu (pozri rozsudky Rotexchemie C-26/96, EU:C:1997:261, bod 9, a GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 20).

49 Podľa znenia článku 2 ods. 7 písm. a) druhého pododseku základného nariadenia vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu. Inštitúciám Únie prislúcha, aby sa s prihliadnutím na ukazujúce sa alternatívy pokúsili nájsť tretiu krajinu, kde sa cena podobného výrobku vytvára za podmienok čo najviac porovnateľných s podmienkami krajiny vývozu, pokiaľ ide o krajinu s trhovým hospodárstvom (rozsudok GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 21).

50 Súdny dvor už rozhodol, že zo znenia a štruktúry uvedeného ustanovenia vyplýva, že cieľom uprednostnenia hlavnej metódy stanovenej týmto ustanovením, teda metódy určenia normálnej hodnoty výrobku v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, podľa „ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom“ alebo „ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane [Únie]“, je získať primerané určenie normálnej hodnoty v krajine vývozu výberom tretej krajiny, kde sa cena podobného výrobku vytvára za podmienok čo najviac porovnateľných s podmienkami krajiny vývozu, pokiaľ ide o krajinu s trhovým hospodárstvom (rozsudok GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, body 24 a 25).

51 Okrem toho podľa judikatúry citovanej v bode 44 tohto rozsudku výkon právomoci posúdenia inštitúcií Únie, pokiaľ ide o výber referenčnej krajiny, podlieha súdnemu preskúmaniu. Treba najmä overiť, či inštitúcie neopomenuli zohľadniť základné skutočnosti s cieľom stanoviť adekvátnu povahu vybratej krajiny a či skutočnosti uvedené v spise boli preskúmané s náležitou starostlivosťou vyžadovanou na to, aby sa dalo konštatovať, že normálna hodnota bola určená vhodným spôsobom a nie neprimerane (pozri v tomto zmysle rozsudky Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, body 12 a 13, a GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 22).

52 V prejednávanej veci, pokiaľ ide v prvom rade o hľadanie analogickej krajiny, z dôkazov predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že účastník konania, ktorý podal sťažnosť na začiatku antidumpingového konania, navrhol Spojené štáty ako analogickú krajinu v súlade s možnosťou, ktorú mu poskytuje článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. V oznámení o začatí antidumpingového konania z 19. júna 2010 tak Komisia navrhla, že vyberie Spojené štáty ako vhodnú tretiu krajinu s trhovým hospodárstvom a následne vyzvala účastníkov, ktorých sa týkalo prešetrovanie, aby v tejto veci predložili svoje pripomienky. Z odôvodnenia 47 dočasného nariadenia vyplýva, že „ako alternatíva sa navrhli viaceré iné krajiny, najmä Brazília, Turecko, Nigéria, Thajsko, ako aj Indonézia“. Komisia napokon požiadala niekoľkých významných výrobcov so sídlom v týchto štátoch, ako aj v Spojených štátoch, aby odpovedali na dotazník, ktorý im zaslala. Ako vyplýva z odôvodnenia 48 dočasného nariadenia, len dvaja výrobcovia dotknutého výrobku v Spojených štátoch na tento dotazník odpovedali vyčerpávajúcim spôsobom.

53 Okrem toho z dôkazov predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že počas prešetrovania bola ako možná tretia krajina navrhnutá aj Ruská federácia, a z odôvodnenia 144 dočasného nariadenia vyplýva, že výrobok, ktorý bol predmetom prešetrovania, sa vyrábal vo viacerých tretích krajinách, napríklad Spojených arabských emirátoch, Egyptskej arabskej republike a krajinách juhovýchodnej Ázie.

54 Po prvé pred prijatím záveru v odôvodnení 54 dočasného nariadenia, že „Spojené štáty sú vhodná a primeraná analogická krajina v súlade s článkom 2 ods. 7 základného nariadenia“, však Komisia v odôvodneniach 49 až 53 dočasného nariadenia uviedla všetky skutočnosti antidumpingového prešetrovania, ktoré viedli k tomuto záveru, a zdôraznila, že informácie, ktoré poskytli americkí výrobcovia spolupracujúci pri antidumpingovom prešetrovaní, boli na mieste overené.

55 Po druhé zo skutočností predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že Komisia mala v úmysle zohľadniť ako referenčné krajiny aj iné tretie krajiny a márne sa pokúšala kontaktovať výrobcov so sídlom v týchto krajinách. Okrem toho treba uviesť, že vzhľadom na to, že výrobcovia so sídlom vo vybraných analogických tretích krajinách nie sú povinní spolupracovať, skutočnosť, že nereagovali na výzvu

Komisie na spoluprácu, nemožno vykladať ako porušenie povinnosti riadnej starostlivosti na strane tejto inštitúcie. Treba preto prijať záver, že inštitúcie Únie postupovali pri výbere vhodnej analogickej krajiny s náležitou starostlivosťou.

56 Pokiaľ ide konkrétne o tvrdenie, že Komisia v priebehu tohto výberu nevzala do úvahy niektoré verejne dostupné štatistické údaje, Súdny dvor už rozhodol vo svojom rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, bod 30), že inštitúcie Únie majú povinnosť skúmať s náležitou starostlivosťou informácie, ktorými disponujú, medzi ktorými sú najmä štatistiky Eurostatu, s cieľom nájsť podobnú krajinu v zmysle článku 2 ods. 7 bodu a) základného nariadenia. Treba však uviesť, že tieto úvahy sa týkali povinností Komisie, ktoré jej prislúchali, keď žiaden z oslovených výrobcov nechcel spolupracovať a keď použila subsidiárnu metódu stanovenú v tomto ustanovení, ktorá pozostáva z určenia normálnej hodnoty dotknutého výrobku „na inom odôvodnenom základe“. Je pritom nesporné, že v tomto antidumpingovom prešetrovaní sa americký výrobca rozhodol spolupracovať s Komisiou, a preto Komisia použila hlavnú metódu uvedenú v tomto ustanovení, čím sa zbavila povinnosti skúmať spomínané štatistické údaje.

57 Z odôvodnení 59, 67 a 68 nariadenia č. 917/2011 vyplýva, že inštitúcie Únie preskúmali rozdiely medzi americkým a čínskym trhom s keramickými obkladačkami. V tejto súvislosti treba uviesť, že konštatovali, že na americkom trhu existuje veľká konkurencia a neexistujú žiadne dôkazy o necolných prekážkach, ktoré by boli podstatnou prekážkou hospodárskej súťaže na trhu. Konštatovalo sa tiež, že výroba v Spojených štátoch zahŕňa širokú škálu rôznych typov výrobkov porovnateľných s tými, ktoré sa vyrábajú v Číne a odtiaľ sa vyvážajú.

58 Ako to konkrétne uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pokiaľ ide po prvé o vysokú úroveň hospodárskej súťaže na trhu, silná konkurencia v zásade tlačí ceny smerom nadol, takže údaje z vysoko konkurenčného trhu nemusia nevyhnutne viesť k vyššiemu dumpingovému rozpätiu než údaje z krajiny s nižšími cenami, ale aj s nižšou úrovňou hospodárskej súťaže. Pokiaľ ide po druhé o rozdiel medzi týmito dvoma trhmi v úrovni technologického vývoja, vyššia úroveň technologického rozvoja pravdepodobne vyváži nižšie náklady na pracovnú silu, takže vysoké náklady na pracovnú silu nemožno považovať za automatický náznak vyšších cien a vyššej normálnej hodnoty.

59 Inštitúcie Únie sa preto napriek tomuto rozdielu oprávnene mohli oprieť o silnú konkurenciu existujúcu na trhu keramických obkladačiek v Spojených štátoch pri výbere tohto štátu ako vhodnej tretej krajiny s trhovým hospodárstvom.

60 Z toho vyplýva, že je namieste prijať záver, že inštitúcie Únie s náležitou starostlivosťou preskúmali rozdiely medzi americkým a čínskym trhom s keramickými obkladačkami a mohli oprávnene považovať Spojené štáty za analogickú krajinu v zmysle článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

61 Na záver, pokiaľ ide o tvrdenie, že americkí vývozcovia vyvážajú veľmi málo a na americký trh dodávajú len obmedzený segment vysoko kvalitných obkladačiek, treba uviesť, že – ako sa už uvádza v odôvodneniach 49 a 50 dočasného nariadenia – z antidumpingového prešetrovania vyplynulo, že keramické obkladačky s pôvodom v Číne a v Spojených štátoch majú v podstate rovnaké fyzikálne vlastnosti, sú určené na rovnaké použitie a vyrábajú sa podobným výrobným procesom.

62 Za týchto okolností treba prijať záver, že inštitúcie Únie nie neprimerane, podľa ustanovení základného nariadenia, vybrali Spojené štáty ako vhodnú analogickú tretiu krajinu s trhovým hospodárstvom na účely výpočtu normálnej hodnoty.

O stanovení normálnej hodnoty na základe informácií od jedného výrobcu

63 Po druhé svojou otázkou vnútroštátny súd vyjadruje pochybnosti v súvislosti s reprezentatívnou povahou normálnej hodnoty, ktorá sa stanovila na základe informácií od jedného výrobcu.

64 Konkrétne sa vnútroštátny súd pýta po prvé, či zo znenia článku 2 ods. 1 a 6 základného nariadenia vyplýva, že normálna hodnota sa má stanoviť na základe cien existujúcich u viacerých výrobcov. Po druhé chce vedieť, či použitie údajov len od jedného výrobcu stačí na to, aby sa táto hodnota určila presne a objektívne, najmä ak existuje riziko – ako to je v konaní vo veci samej – že tohto výrobcu kontroluje výrobca Únie, a teda nie je hospodársky nezávislý. Po tretie za predpokladu, že údaje pochádzajúce od jedného výrobcu sú podmienené výberom špecifickej politiky podniku, vnútroštátny súd sa pýta, či Komisia nemá povinnosť obrátiť sa na externých odborníkov.

65 Pokiaľ ide o článok 2 ods. 1 a 6 základného nariadenia, na úvod treba uviesť, že vnútroštátny súd a Fliesen-Zentrum zastávajú názor, že normálna hodnota sa má stanoviť na základe cien viacerých výrobcov, v rozsahu, v akom toto ustanovenie odkazuje na „ceny“ a „iných predávajúcich alebo výrobcov“ na účely stanovenia tejto hodnoty. Treba však uviesť, že v prípade dovozu z krajín, ktoré nemajú trhové hospodárstvo, základné nariadenie vo svojom článku 2 ods. 7 upravuje špecifický režim, pokiaľ ide o stanovenie normálnej hodnoty, ktorý sa líši od režimu upraveného v odsekoch 1 až 6 tohto článku, takže znenie týchto dvoch odsekov nie je relevantné pre určenie, či sa má normálna hodnota vo veci samej stanoviť na základe cien jedného výrobcu alebo viacerých výrobcov.

66 Pokiaľ ide ďalej o určenie normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, Komisia vo svojich písomných pripomienkach uznala, že sa v zásade uprednostňuje použitie údajov od viacerých výrobcov so sídlom v analogickej krajine pred údajmi od jedného výrobcu. Súdny dvor však už konštatoval, že samotná skutočnosť, že v referenčnej krajine pôsobí len jeden výrobca, nebráni tomu, aby boli ceny výsledkom skutočnej hospodárskej súťaže, lebo pokiaľ ceny nie sú kontrolované, taká hospodárska súťaž môže rovnako vyplynúť z prítomnosti významného objemu dovozov z iných krajín (rozsudok Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, bod 15).

67 Treba preto prijať záver, že na účely výberu výrobcu alebo výrobcov v referenčnej krajine je rozhodujúce vedieť, či sú ceny na vnútornom trhu tretej krajiny výsledkom skutočnej hospodárskej súťaže. Ako sa pritom uvádza v bode 57 tohto rozsudku, inštitúcie Únie túto otázku preskúmali pri antidumpingovom prešetrovaní a konštatovali, že na americkom trhu existuje konkurencia a neexistujú žiadne dôkazy o necolných prekážkach, ktoré by boli podstatnou prekážkou hospodárskej súťaže na trhu.

68 Pokiaľ ide konkrétne o údajné riziko, že výrobca, ktorý poskytol svoje údaje v rámci antidumpingového konania, by mohol byť kontrolovaný výrobcom Únie, a preto by nemusel byť hospodársky nezávislý, treba uviesť, že je málo pravdepodobné, ako to zdôraznila aj generálna advokátka v bode 97 svojich návrhov, že sa zohľadnili údaje od výrobcu, ktorý predáva zákazníkom, ktorí sú s ním prepojení, keďže inštitúciám Únie sa vytýka, že vytvorili umelo navýšenú normálnu hodnotu. V každom prípade treba uviesť, že ako sa už uviedlo v odôvodnení 62 nariadenia č. 917/2011, tieto údaje na mieste skontrolovali útvary Komisie.

69 Pokiaľ ide napokon o využitie externých odborníkov Komisiou, treba zdôrazniť, že to nie je opodstatnené, pokiaľ sú – tak ako v konaní vo veci samej – údaje od výrobcu reprezentatívne. Ako zdôraznila generálna advokátka v bode 88 svojich návrhov, ak neexistujú iné osobitné dôvody, treba v zásade vychádzať z toho, že samotné inštitúcie Únie sú schopné údaje primerane posúdiť.

70 Za týchto okolností treba konštatovať, že inštitúcie Únie mohli oprávnene stanoviť normálnu hodnotu na základe informácií od jedného výrobcu.

O povinnosti odôvodnenia a práve na obhajobu v súvislosti s výpočtom vytvorenej normálnej hodnoty

71 Po tretie sa vnútroštátny súd svojou otázkou v podstate pýta, či sa pri úpravách normálnej hodnoty stanovenej na základe ceny výrobcu z analogickej krajiny inštitúcie Únie musia oprieť o priame dôkazy alebo prinajmenšom indície, ktoré naznačujú existenciu faktorov, pre ktoré bola úprava vykonaná, a určiť jej účinok na porovnateľnosť vývoznej ceny a normálnej hodnoty. Vnútroštátny súd sa teda pýta, či tieto inštitúcie porušili povinnosť odôvodnenia, a tým aj právo na obhajobu spoločnosti Fliesen-Zentrum, keď poskytli vágne informácie o presnom spôsobe výpočtu normálnej hodnoty a znemožnili tak predloženie dôvodných pripomienok.

72 Fliesen-Zentrum uvádza, že podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia sa úpravy normálnej hodnoty musia vykonať, aby sa prihliadlo na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie, napríklad rozdiely v kvalite. Odvolávajúc sa konkrétne na rozsudok Súdu prvého stupňa Európskej únie Kundan a Tata/Rada (T-88/98, EU:T:2002:280, body 95 a 96), Fliesen-Zentrum tvrdí, že inštitúcie Únie sú povinné oprieť sa o tieto dôkazy alebo indície. Normálna hodnota, ktorú v prejednávanej veci stanovila Komisia, bola tak vágna, že nemohla slúžiť ako základ pre konštatovanie prípadného dumpingu. V tejto súvislosti Fliesen-Zentrum tvrdí, že Komisia nepreukázala, ako túto normálnu hodnotu vytvorila.

73 Pokiaľ ide, po prvé, o Fliesen-Zentrum, treba zdôrazniť, že je nesporné, že táto spoločnosť sa nezúčastnila antidumpingového prešetrovania a nie je prepojená s nijakým čínskym výrobcom. Nemôže sa preto dovolávať práv na obhajobu v konaní, ktorého sa sama nezúčastnila.

74 Za týchto podmienok treba po druhé preskúmať, či dôvody týkajúce sa úprav normálnej hodnoty stanovenej na základe cien výrobcu z analogickej krajiny spĺňajú podmienky vyplývajúce z povinnosti odôvodnenia uvedenej v článku 296 ZFEÚ.

75 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že sa odôvodnenie požadované v článku 296 ZFEÚ musí prispôsobiť druhu príslušného právneho aktu a musí byť z neho jasne a jednoznačne zrejmá úvaha inštitúcie, ktorá akt vydala, a to tak, aby dotknuté osoby mohli spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie (pozri rozsudok Taliansko/Komisia, C-138/03, C-324/03 a C-431/03, EU:C:2005:714, bod 54 a citovanú judikatúru).

76 Táto požiadavka musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok Taliansko/Komisia, C-138/03, C-324/03 a C-431/03, EU:C:2005:714, bod 55, ako aj citovanú judikatúru).

77 Rovnako pokiaľ ide o nariadenie, odôvodnenie sa môže obmedziť na jednej strane na uvedenie celkovej situácie, ktorá viedla k jeho prijatiu, a na strane druhej, na uvedenie všeobecných cieľov, ktoré má dosiahnuť (rozsudky Abrias a i./Komisia, 3/83, EU:C:1985:283, bod 30, a Španielsko/Rada, C-342/03, EU:C:2005:151, bod 55). Preto nemožno od inštitúcií Únie požadovať, aby v ňom boli vysvetlené rozličné skutočnosti, často veľmi početné a zložité, na základe ktorých bolo nariadenie prijaté, a tým menej, aby obsahovalo viac či menej úplné zhodnotenie týchto skutočností (pozri v tomto zmysle rozsudok Beus, 5/67, EU:C:1968:13, bod 4).

78 Z toho vyplýva, že ak základný cieľ sledovaný inštitúciou vyplýva z dotknutého všeobecne platného právneho aktu, nemusí sa v ňom uvádzať špecifické odôvodnenie pre každú úpravu normálnej hodnoty dotknutého výrobku.

79 Treba konštatovať, že vo veci samej boli dôvody úpravy normálnej hodnoty uvedené v odôvodnení 61 dočasného nariadenia, kde sa uvádza, že išlo o „[rozdiely] v základných vlastnostiach…, ako aj pri rozdieloch v kvalite určitých typov nevyrábaných analogickým výrobcom z krajiny… Vo všetkých prípadoch, o ktorých sa zistilo, že sú oprávnené, presné a podložené overenými dôkazmi, boli vykonané prípadné ďalšie úpravy týkajúce sa zaoceánskej prepravy, poistenia, manipulácie a pomocných nákladov, balenia, úveru, bankových poplatkov a provízií“. V nariadení č. 917/2011, ktoré do svojich odôvodnení 86 a 87 prebralo dôvody úpravy normálnej hodnoty uvedené v tomto odôvodnení 61, sa navyše uvádza, že tieto úpravy sa vykonali s cieľom zabezpečiť, v prípade potreby, spravodlivé porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou.

80 Treba preto konštatovať, že dôvody týkajúce sa úpravy normálnej hodnoty stanovenej na základe ceny výrobcu z analogickej krajiny spĺňajú požiadavky vyplývajúce z povinnosti odôvodnenia.

O výbere vzorky

81 Po štvrté sa vnútroštátny súd svojou otázkou pýta, či na určenie úrovne cenového podhodnotenia boli vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov, ako aj výrobcov a dovozcov z Únie riadne vytvorené alebo či inštitúcie Únie v tomto ohľade porušili spoločné ustanovenia článkov 3 a 17 základného nariadenia.

82 Vnútroštátny súd sa konkrétne pýta, či sa úroveň cenového podhodnotenia stanovená v odôvodnení 113 nariadenia č. 917/2011 určila presným a objektívnym spôsobom. Uvádza, že keď inštitúcie Únie využili metódu výberu vzorky na určenie ceny výrobcov Únie, obmedzili sa podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne na základe informácií dostupných v čase výberu. Naopak, pri určovaní cien čínskych výrobcov sa tieto inštitúcie opreli o najväčší objem výroby, odbytu alebo vývozu dotknutých výrobkov, ktorý možno v rámci prešetrovania preskúmať. Vnútroštátny súd sa pýta, či je tento prístup odôvodnený, keďže vzorka výrobcov z Únie sa skladala prevažne z veľkého počtu malých a stredných podnikov a vzorka čínskych výrobcov zahŕňala malý počet veľkých výrobcov, zatiaľ čo oba trhy sú silno rozdrobené a skladajú sa zväčša z malých a stredných podnikov. Okrem toho vo vzorke výrobcov Únie boli zaradení len výrobcovia krajín západnej Európy a výrobcovia z členských štátov, kde je cenová úroveň nižšia, v nej zaradení neboli.

83 Fliesen-Zentrum dodáva, že skutočnosť, že sa porovnala cena veľkých čínskych výrobcov s cenou malých a stredných podnikov v Únii, predstavuje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, ako aj článku 3 ods. 2 a článku 9 ods. 4 základného nariadenia. Pokiaľ ide o reprezentatívnosť vzorky výrobcov z Únie, Fliesen-Zentrum tvrdí, že by mala zahŕňať prinajmenšom 25 % celkovej výroby v Únii. Pokiaľ ide konkrétne o článok 9 ods. 4 základného nariadenia, ktorý obsahuje pravidlo „nižšieho cla“, inštitúcie Únie údajne nesprávne určili rozsah podhodnotenia.

84 Treba uviesť, že podľa článku 3 ods. 2 základného nariadenia vymedzenie ujmy musí zahŕňať „objektívne preskúmanie“ objemu dumpingových dovozov, vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu Únie a následný vplyv takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie Únie. Článok 3 ods. 3 základného nariadenia stanovuje, že pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, treba preskúmať, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému cenovému podhodnoteniu čínskych výrobkov v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Únie.

85 Za týchto okolností prislúcha Súdnemu dvoru, aby vo svojom preskúmaní platnosti nariadenia č. 917/2011 preveril, či inštitúcie Únie mohli urobiť taký záver týkajúci sa podhodnotenia.

86 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia výber vzorky strán, výrobkov alebo transakcií musí byť štatisticky reprezentatívny na základe informácií dostupných v čase výberu alebo musí zahŕňať najväčší objem výroby, odbytu alebo celkového vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času v konaní primerane preskúmať.

87 Treba uviesť, že ani toto ustanovenie, ani článok 3 základného nariadenia a ani zásada rovnosti zaobchádzania nevyžadujú, aby sa použila rovnaká metóda pre vytvorenie vzorky čínskych výrobcov a vzorky výrobcov z Únie. Z článku 17 ods. 2 základného nariadenia práve naopak vyplýva, že konečný výber strán, druhov výrobkov alebo transakcií závisí od Komisie, ktorá uplatňuje ustanovenia týkajúce sa výberu vzorky.

88 Ako vyplýva z odôvodnenia 23 nariadenia č. 917/2011 a ako to vo svojich písomných pripomienkach zdôraznila Komisia, v prejednávanej veci je použitie dvoch odlišných metód na určenie zloženia vzorky výrobcov Únie na jednej strane a čínskych výrobcov na druhej strane odôvodnené tým, že tieto vzorky majú odlišné ciele. Pokiaľ ide o vzorku čínskych výrobcov, jej cieľom totiž je zahrnúť čo najväčší počet dovozov, aby priemerné ceny dovozov pre každý typ výrobku boli čo najbližšie k skutočnému priemeru a čo najlepšie odrážali čo najpresnejší cenový tlak na výrobné odvetvie Únie. Pokiaľ ide o vzorku výrobcov Únie, má slúžiť na overenie, či priemerné ceny dovozov pre každý typ výrobku majú podobné účinky na všetkých výrobcov Únie, alebo či existuje určitá kategória výrobcov Únie, na ktorú majú mimoriadny vplyv.

89 Pokiaľ ide ďalej konkrétne o vzorku výrobcov z Únie, treba uviesť, že z odôvodnenia 11 dočasného nariadenia vyplýva, že táto vzorka predstavovala 24 % celkovej výroby spolupracujúcich výrobcov a 7 % celkovej výroby Únie. Okrem toho z odôvodnenia 13 tohto nariadenia vyplýva, že napriek stiahnutiu vzorky poľského výrobcu jej reprezentatívnosť zostala vysoká vzhľadom na celkové kritériá použité na zloženie tejto vzorky.

90 Okrem toho z odôvodnenia 18 nariadenia č. 917/2011 vyplýva, že na to, aby vzorka bola reprezentatívnou, nie je nutné, aby odrážala presné geografické rozloženie a váhu vyrábajúcich členských štátov, keďže geografické rozloženie je iba jedným zo zohľadňovaných faktorov na zabezpečenie reprezentatívnosti. Nie je preto namieste prijať záver, že inštitúcie Únie boli povinné zahrnúť aj podnik zo strednej alebo východnej Európy, aby zabezpečili reprezentatívnosť tejto vzorky.

91 V každom prípade, ako to už bolo uvedené v odôvodnení 31 nariadenia č. 917/2011 a ako to Komisia zdôraznila vo svojich písomných pripomienkach, vzorka Únie predstavovala približne 80 % výroby v Únii a pri overení na základe verejne dostupných údajov sa preukázalo, že zahrnutie výrobcu z týchto členských štátov by nemalo významný vplyv na stanovenie ujmy.

92 Napokon, pokiaľ ide o pochybnosti vnútroštátneho súdu vyplývajúce zo skutočnosti, že sa mohlo uložiť nižšie clo, keby sa rozpätie cenového podhodnotenia stanovilo na inom základe, treba zdôrazniť, že toto rozpätie a dumpingové rozpätie sú dva odlišné pojmy. Konkrétne podľa článku 9 ods. 4 základného nariadenia výška antidumpingového cla musí byť nižšia ako dumpingové rozpätie, aby takéto nižšie clo bolo dostatočné na odstránenie ujmy výrobnému odvetviu Únie. Ako sa už uvádza v odôvodnení 198 nariadenia č. 917/2011, dumpingové rozpätie by malo slúžiť ako základ na stanovenie úrovne cla podľa pravidla nižšieho cla. Z toho vyplýva, že rozpätie cenového podhodnotenia je irelevantné pre použitie pravidla nižšieho cla uvedeného v tomto odseku 4.

93 Na základe uvedeného treba prijať záver, že pri výbere vzoriek inštitúcie Únie – vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponujú – neporušili ustanovenia článkov 3 a 17 základného nariadenia, ani zásadu rovnosti zaobchádzania.

94 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na položenú prejudiciálnu otázku odpovedať, že jej preskúmanie nepreukázalo žiadne skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť platnosť nariadenia č. 917/2011.

O trovách

95 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Preskúmanie prejudiciálnej otázky, ktorú položil vnútroštátny súd, nepreukázalo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 917/2011 z 12. septembra 2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.

Podpisy